Smail Terzić, Tri pjesme

Mom gradu

Dođite, prijatelji, ako volite
tišinu grada
i osmijeh nepoznate djevojke.
Dođite, prijatelji,
i uživajte u drevnosti,
divite se ljepoti,
kao seljak
bogatom klasu žita.
Uđite u sve pore,
iznijećete lijepo i drago.
Jer,
grad je moj i ja ga volim.
Dođete li, poklanjam vam
jedan dio.
Bilo koji.
Sav je isti i biće vaš.

Autonekrolog

E, pa, sretan ti put bio.
Jest da si mogao još živjeti,
sa mnom sve dijeliti, pjevati,
ali bez onoga tvog čestog:
»Ja sam se naživio«.
E, pa, sretan ti put bio.
Dragi moj, opraštam ti sve.
Ne brini za tajne i ne žali mladost,
i tamo ćeš imati vina, jesti breskve,
skakati s proljeća u ljeto
i psovati pakost i radost.
Dragi moj, opraštam ti sve.
Nikakav ti Sizif nisi
kad juriš tamo nekud, gore
gdje pjesma ne stoji već visi
nad plačem krvave zore.
Nikakav ti, Brada, Sizif nisi.
Pa kad već ideš, dragi moj,
zaboravi mart i sunčano proljeće,
a ja ću umjesto: eeeh, reći triput JOJ
za sve one koji plakati neće,
jer, eto, odlaziš, dragi moj.
Stretan ti put bio.

Pismo prijatelju

(Mehi Bajraktarevići)

Godine i godovi.
Lađe ne, brodovi.
Ništavilom udaraš u zbilju
dok sumrak luči u izobilju
posljednji lakat danu.
Znaš da su postojala
tri Mrnjavčevića brata
i tri Mlađana, Mrđana i Slađana,
tri brata, tri k'o jedan.
Ne pokazuj ruke skamenjene
od bola,
lice plačno od bora,
čuj, ona najveća šara je moja
u srcu trogodišnjeg stola
što nasta i nikad nesta.
Nema tu ničeg što drugom kažem,
a da tebi pripada,
tebi da lažem
svijetu se prikradam.
Eto, nek ti se
pod kamenim prstima
kamen u zlato pretvori,
a na jednoj bori
prati od sada
riječ B R A D A.

Smail Terzić, Istina u revoltu, Tešanj: Narodni univerzitet, 1971.